

Roomalaiskirjeen selitys 18**Room. 8:14–17****Savonlinnan Tuomiokirkko, 13.3.2013****Elämä Jumalan lapsena****Kertausta**

Tähän mennessä Paavali on Roomalaiskirjeessään esittänyt pääasiat siitä, kuinka ihmisestä tulee Jumalalle kelpaava. Se tapahtuu, kun ihminen uskoo Jeesukseen ja hänen tekemänsä syntien sovituksen.

Jeesus ei ole meille ainoastaan syntiemme sovittaja. Hän on Paavalin mukaan edustajamme muullakin tavalla. Jopa niin vahvasti, että kun hän kuoli ristillä meidän edestämme, niin mekin hänessä kuolimme. Kasteessa tämä tosiasia annetaan meille omaksi ja se toteutuu meissä, kun uskomme sen. Siksi Kristuksen kuolema on vapauttanut meidät synnin tekemisen vallasta. Kasteessamme meidät nimittäin liitettiin myös Kristuksen ylösnousemiseen kuolleista. Se saa meissä aikaan uutta elämää. Tämä johtuu Jumalan Pyhästä Hengestä, jonka hän antaa niiden sisimpään, jotka on kastettu ja jotka uskovat Jeesukseen.

Lapseuden Henki

Seuraavaksi Paavali alkaa käsitellä sitä, kuinka meille kasteen ja Jeesukseen uskomisen kautta annettu Pyhä Henki tekee meistä Jumalan lapsia:

Kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia. (Room. 8:14)

Aiemmin Paavali on kuvaillut sitä, kuinka kristityt eivät ole ”lihan” eli Jumalan vastaisen pyrkimyksen vallassa. Heille on lahjoitettu Jeesukseen uskomisen kautta Jumalan Henki, joka vaikuttaa heidän elämässään ja teoissaan.

Kyse ei ole kuitenkaan ainoastaan Jumalan vaikutuksesta kristityn teoissa. Jumalan Henki tekee paljon enemmän. Hän adoptoi meidät Jumalan lapsiksi.

Syynä on Jeesus. Hänhän sanoi opetuslapsilleen, että hän menee taivaaseen Isän luokse, valmistamaan meille sijaa eli tilaa eli paikan Isän kodissa. Siksi hän myös opetti meitä rukoilemaan Jumalaa niin kuin hän itse rukoili: ”Isä meidän - - ”.

Jeesus on Jumalan varsinainen lapsi ja Poika, mutta hänen takiaan meidät on adoptoitu hänen veljikkeseen ja sisarikseen, Jumalan lapsiksi. Pyhä Henki toteuttaa tämän lapseuden meissä henkilökohtaisesti, tuo sen meille omaksi niin, että me pääsemme nauttimaan Jumalan lapsen oikeuksista omassa hengessämme.

Jumalan Henki johtaa

Jumalan Hengen vaikuttama ”johtaminen” tai ”kuljettaminen” (v. 1938 käännös) ei ole sellaista yksinvaikuttavaa ohjelmointia, kuin vaikkapa jonkuin robotin kauko-ohjaus. Ei, vaan Pyhä Henki vaikuttaa tuon johtamisen meidän oman tahtomme kautta, jonka hän uudistaa sellaiseksi, että elämme mieluusti hänen johdatuksensa suuntaan. Pyhä Henki on liikkeelle paneva ja vaikuttava toimija kristityssä, mutta koska hän toimii uudistamalla kristityn tahdon ja vaikuttaa sen kautta, voidaan hänen kristityssä vaikuttamat teot laskea myös kristityn itse tekemiksi.

Ei orjuus vaan lapseus

Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: "Abba! Isä!" (Room. 8:15)

Sanat ”orjuuden henki” viittaavat Jumalan lakiin perustuvaan jumalasuhteeseen. Sellainen on täynnä pelkoa: jos en täytä Jumalan käskyjä, hän tuomitsee minut. Siksi minun pitää yrittää noudattaa noita Jumalan käskyjä pikkutarkasti ja jos sen teen, voin ansaita oikeuden elää.

Se, että tällainen henki tosiaan vallitsee Jumalan lakiin perustuvassa jumalasuhteessa, sen näkee myös Vanhan testamentin kertomuksesta, jossa kuvataan sitä, kuinka Jumala antoi lakinsa israelilaisille.

Koko kansa oli todistamassa jylinää ja leimahtelua. Se kuuli, miten torvi soi, ja näki, miten vuori savusi. Ihmiset vapisivat tämän nähdessään ja pysyttelivät loitolla. He sanoivat Moosekselle: "Puhu sinä meille, me kuuntelemme. Mutta Jumala älköön puhuko meidän kanssamme, se on meille kuolemaksi." (2. Moos. 20:18–19)

Aika moni suomalainen kuvittelee, että kirkon sanoma on tällaista lainomaista tottelemista ja tuomiota. Se on ärsyttävän takaperoisesti kuviteltu, koskapa kirkon ja evankeliumin sanoma on juuri päinvastaista. Kirkon sanoma sanoo: ”Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan.”

Jumalasuhte ei voi perustua pelkoon. Raamattu sanoo, että Jumala on rakkaus. Ja lisäksi se sanoo, että rakkaus karkottaa pelon. Ja täydellinen rakkaus karkottaa kaiken pelon.

Eikä jumalasuhte voi perustua myöskään pakkoon. Raamatun mukaan:

Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. (2. Kor. 3:17)

Tämä tarkoittaa sitä, että uskoa ei voi saada aikaan pakottamalla. Sen saa aikaan Jumalan Henki, joka vetää ihmisen henkeä puoleensa armolla ja hyvyydellä ja rakkaudella. Näin on oltava, koska Henki tahtoo luoda ihmisen sydämeen lapsenomaisen luottamuksen Isää kohtaan. Siksi Paavali kirjoittaa: ”Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: ’Abba! Isä!’”.

Ajattele mikä etuoikeus! Saa puhutella Jumalaa Isäksi. Ja saa uskoa varmasti, että juuri tämä on Jumalan tahto: että hän tosiaan on meidän Isämme ja me olemme hänen lapsiaan.

Henki todistaa

Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.
(Room 8:16)

Jumalan Henki todistaa meille Raamatussa sen, että me olemme Jumalan lapsia. Sitähän esimerkiksi koko tämä nyt käsitteilyn alla oleva Paavalin Roomalaiskirje on.

Se on toisaalta Paavalin, ihmisen, kirjoittama kirje. Mutta sen kirjoittajana on toisaalta myös Jumala Pyhä Henki, joka on käyttänyt Paavalia ja hänen inhimillistä kirjoitustyötään välikappaleena. Välikappaleena siihen, että hän on saanut välitettyä meille oikean, Jumalan tahtoman tulkinnan siitä mitä Jeesus merkitsee meidän Jumala-suhteellemme. Tästä todistaa esimerkiksi että Paavalin Roomalaiskirje on päätynyt samoihin kansiin evankeliumien ja Vanhan testamentin kanssa. Kyse on Raamatusta, Pyhistä Kirjoituksista, Jumalan sanasta.

Siksi, jos haluat kuulla Jumalan Hengen todistuksen siitä, että sinä olet Jumalan lapsi, niin lue se tästä Roomalaiskirjeestä. Sen sanoissa Pyhä Henki todistaa sinulle, että sinäkin olet Jeesuksen takia lunastettu ja sovitettu ja sinulle on annettu oikeus olla Jumalan lapsi.

Muistelepa vaikka tätä aiemmin käsiteltyä kohtaa:

Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä. (Room. 3:21–24)

Mieti sitä huolellisesti. Keitä se koskee, että Jeesus on heidät lunastanut? Keiden hyväksi Jumala on asettanut Jeesuksen ”armoistuimeksi” eli synnit peittäväksi kanneksi? Mitä tarkoittaa, että vanhurskaus saadaan lahjaksi, hänen armostaan, sen lunastuksen kautta, joka on Jeesuksessa?

Tai mieti pienenisevankeliumia: kuulutko sinäkin siihen maailmaan, jota Jumala rakasti lähettäessään Poikansa? Onko tuolla Pojalla sellainen valta, että hän voi vapauttaa tuomiosta sinutkin?

Kun mietit tällaisia, niin älä ajattele omia tunteitasi tai sydämesi liikahduksia. Ajattele Raamatun sanoja, konkreettisia lauseita. Mitä niissä sanotaan? Mitä luvataan? Ja ymmärrä, että juuri ne ovat Pyhän Hengen todistusta sinulle siitä, mitä sinulle on Jeesuksessa lahjoitettu.

Oma henkemme todistaa

Tämän kautta voit hiljalleen ehkä kuulla myös oman henkesi heikon todistuksen: ”Niin se kai sitten on. Minäkin heikko ja arka ihminen olen siis sittenkin Jumalan lapsi. En itseni enkä oman uskoni vahvuuden takia. Vaan Jeesuksen takia. Ja siksi, että Jumala on niin minullekin luvannut; koska minäkin olen osa tuota ”maailmaa”, jota hän on Jeesuksessa rakastanut. Ja koska Roomalaiskirjeessä kerran sanotaan, että ”sillä ei ole mitään erotusta”, vaan että ”kaikki ovat syntiä tehneet” ja yhtälailla ”kaikki saavat lahjaksi vanhurskauden, hänen armostaan, sen lunastuksen kautta, joka on Jeesuksessa”. Niin sitten minäkin kuulun tuohon joukkoon. Ja olen siis Jeesuksen takia Jumalan lapsi. - - ”

On hyvin arvokasta ihmisen uskonelämän ja sen kasvun kannalta, että hänen henkensä rohkaistuu Jumalan sanasta. Tätä minun käsittääkseni tarkoittavat Paavalin sanat, joitten mukaan Henki todistaa ”yhdessä meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia”.

Mutta jos et voi omassa itsessäsi kokea tällaista oman henkesi todistusta yhdessä Jumalan hengen kanssa, niin älä hätäile.

Ensinnäkin: Usko ei saa koskaan perustautua omille tunteille. Usko perustautuu Jumalan sanalle, täysin riippumatta siitä, mitä omat tunteet tai järki sanoo. Usko riippuu Jumalan sanassa, omia vastakkaisia tuntemuksia tai todistuksia vastaan.

Ja toiseksi: Jätä Jumalan huoleksi se, että hän rohkaisee sinun henkeäsi eli omaatuntoasi ”todistamaan” sinulle sitä samaa, mitä hänen sanansa todistaa. Hän tekee sen aikanaan. Roiku sinä hänen sanassaan sellaisena kuin olet, täysin vailla oman henkesi todistusta.

Kolmanneksi: Rukoile Jumalaa, että hän tekisi sen. Pyydä, että hän vaikuttaisi sinussa niin, että voisit omassa hengessäsi vakuuttua ja olla samaa mieltä siitä, mitä hänen sanansa sinulle sanoo. Onhan Jeesus sanonut Raamatussa näinkin:

”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen pyytävä saa ja jokainen etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan. Ei kai kukaan teistä anna pojalleen kiveä, kun hän pyytää leipää? Tai käärmettä, kun hän pyytää kalaa? Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä pyytävät. (Matt. 7:7–11)

Jumala antaa sinulle aivan varmasti, ajan myötä, sen lahjan, että oma sisimpäsi vakuuttuu Jeesuksen merkityksestä. Se on nimittäin hyvä lahja, kuin leipää hengellisen elämän syvenemiselle. Ja Isä haluaa antaa leipää, eikä kiviä.

Jumalan perillisiä

Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa; jos kerran kärsimme yhdessä Kristuksen kanssa, pääsemme myös osallisiksi samasta kirkkaudesta kuin hän. (Room 8:17)

Jumala on siis ottanut meidät lapsikseen Jeesuksessa, hänen vuokseen. Hän on isovelji, jonka siivellä meistä on tehty hänen sisariaan ja veljiään.

Vielä tuo lapseus on näkymätöntä ja hengellistä. Mutta kerran, maailmanlopussa se muuttuu nähtäväksi, konkreettiseksi todellisuudeksi. Meistä kristityistä tulee samankaltaisia kuin ylösnoussut Jeesus. Sitä tarkoittavat sanat ” pääsemme myös osallisiksi samasta kirkkaudesta kuin hän”. Isoveljemme on jo mennyt taivaaseen, ottamaan vastaan perintönsä. Kerran me pääsemme sinne, hänen vuokseen, hänen Henkensä johdattamina.

Kärsimyksistä

Mutta Paavalin mukaan se ei tapahdu ilman kärsimyksiä. Kärsimykset eivät kuitenkaan ole ansiollinen teko, jonka avulla hankkisimme riittävät ansiot taivaaseen pääsyyn. Kyse on siitä, että Jumalan on päättänyt, että kristityn elämään kuuluu kärsimyksiä: häntä pilkataan Jeesuksen nimen takia; Jumala sallii, että on olemassa monenlaisia harhaoppeja ja eksytyksiä, jotka pyrkivät johdattamaan kirkon ja kristityt pois oikealta tieltä, pyrkivät estämään oikean opin opettamisen; On taloudellisia vaikeuksia, on sairautta, on masentumista jne.

Tämä kaikki on meille osallistumista Kristuksen kärsimyksiin. Niiden jälkeen saamme osallistua hänen kirkkauteensa.